

Pravietisks sapnis

2017.gada 16.februārī

Sapnī es vadīju lielu autobusu bez pasažieriem. Es vēlējos šķērsot valsts robežu. Iebraucu muitas kontroles punktā. Tas bija tik šaurs, ka es ar autobusa malu nedaudz aizskāru kontrolpunkta sienu. Tūlīt no telpas iznāca ļaudis, kuri sacīja viens otram: "Viņš mūs ir aizskāris!" Es pabraucu atpakaļ un redzēju, ka neesmu pilnīgi neko sienai nodarījis. Ļaudis kontrolpostenī nekādu apsūdzību man nespēja uzrādīt.

Tūlīt pienāca kādi laipni ļaudis un sacīja, ka šis postenis esot juridiskām personām, bet man jādodas uz privāto sektoru. Izrādās, es esmu iebraucis nepareizā sektorā. Kad iebraucu privātajā sektorā, attieksme bija pavisam savādāka. Mani sagaidīja cilvēki, kuri sacīja: "Un to naudiņu jums, Normund, arī tur atnesīs!" Es biju pārsteigts! Kā šajā kontrolpostenī zina manu vārdu? Es taču šeit biju gatavs maksāt, lai tiktu pāri robežai, bet šeit ļaudis saka, ka tie man kaut ko vēl maksāšot?! "Kā tas ir iespējams?", es pie sevis nodomāju. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Autobuss nozīmē manu kalpošanu, kas ir bez pasažieriem. Tajā redzējumā, vai kalpošanā es esmu viens pats.

2. Muitas kontrolpostenis ir manas attiecības ar kādām draudzēm vai kalpošanām, ar kurām esmu bijis kontaktos.

3. Ir kādi ļaudis, kuriem es esmu kaut ko sacījis atmodas sakarā. Viņu redzējums ir tik mazs un šaurs, ka es ar savu sacīto esmu viņus kaut kā aizskāris. Es neiederos viņu šaurajā kontrolpunktā. Ir notikusi kaut kāda piedauzīšanās tajā, ko esmu sacījis.

4.Privātais sektors nozīmē to,ka man ir privāta kalpošana un atbildība Dieva priekšā.Neviena draudze nepieņems manis piedāvāto atmodas redzējumu.Tieši tādēļ arī man turpmāk būs jāpaliek vienam un jāšķērso mūžības robeža caur "privāto" sektoru.

5.Dievs šeit uzsver,ka rūpējas par manu finansiālo aizsardzību,lai es arī turpmāk varētu palikt vienatnē.Debesis zina manu vārdu.